

Şiir İle Diktiğim Sökükler

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Ocak 2021

“Bak bu şiirden bir çocuk geçiyor...
Şu şiirde geçen aşkı başka hiçbir yerde
Görmedim ben, şiire düşmüş diyorlar...(H. Ergülen)

Gıyabında şiirin, tüten değildi içimden geçen
Tutmaksa hayatı bir yerinden
Şiir ile diktiğim söküklerin
Sökün ettiği yüreğimde saklı izi dünün.
Mevsimi öğüttüğüm illa ki gecenin
Nefesinde saklıydı şiirin
Yazılmayan dizeleri.

Yazamadım yazgımı
Şiir diye tüttürdüm yürekteki yangını
Ne ateşin feriydi sönen
Ne de fendiymi mevsimin şiiri yenen.

Yerenler vardı ve yeltenenler
Yokluğumu yüzüme vuran şiir sakinleri
Şehir gibi içimde saklı
Şiir gibi dışıma vurduğum
Ne şiarımdı ölüm
Ne de ömür kimse acılar bir bir payıma düşen.

Rengim eflatundu
Rengim illa ki şiir.
Köstekli saatin mizacında saklıydı mazim
Ve zehir zemberek hangi şiirse
Canımı yakan
Can attığım neydi ki?
Özlemine duyduğum huzur öncesi
Aşka düştüğüm şiirin teninde
Kayan yıldızlardan
İnşa ettim bir gök ki
Tasniflediğim duygularım

Sözüm ona payidar kılacağım ruhum
Elbet sığmadı şiir
Şiirse sığamadı içime
İçim içime sığamazken
Yere göğe saçıldığım
Bir ilham ki aşkın rencide ettiği
Latif bir rüzgârdım
Elbet kendimi dağıttığım
Acıları damıtıp
Damgamı vurduğum mazim.

Melundu zaman ve acı
Meşru ya da değil hüznün
Kavrulan sözcüklerin telaşı ve sayacı
Kiblemde saklı döngü
En çok da yüreğin maruzatı
Şiire serildiğim
İmgeler gibi eridiğim
Elim de gücüm de yetmedi kimselere
Yetinmek illa ki, sevgim de korkum da Allah nezdinde...